

Асылғужа БАҒУМАНОВ

Сәхнәбез һәм әҙәбиәтебез күрке

Кешене озағыраҡ та, күберәк тә белгән һайын, хатта дуһы ла икәнһең, уның тураһында языуы кыйыныраҡ, минеңсә. Якшы беләм тип, якшы килтереп сығара алмауҙан куркыла, шикелле. Бигерәк тә дуһың ил күләмендә олуғ шәхес була... Бына шулай арзаклы үә шөһрәтдә затыбыҙ Илшат ағай Йомағолов тураһында язырға, ниһайәт, йөрһәт ителде, ләкин Илшат Йомағолов һынлы зур талант эйәһенең сәхнә сәнғәте өлкәһендәге қазаныштары һәм башкорт драматургияһы үсешенә индергән берәғәйлә, тос өләшә һақында барыһын да әйтөп бөтөрә алмаһымды беләм. Илшат Йомағолов тигән оло доньяны аһу берәүзең генә қулынан килә торған эш түгелдер. Шуға күрә һүзем нигеҙҙә был шәхестә үземдең нисек күрөүем-аңлауым, уның ижади эһмәкәрлегенә мөнәсәбәтем менән бәйләрәк барыр.

Темәстән зурыраҡ ауыл, Баймактан зурыраҡ қала күргәнем юк сақта, иллә-мәгәр гәзит үә журналдарзы йотлогоп укыған, радионы йотлогоп тыңлаған йылдарҙа «таныштым» мин Илшат Йомағолов менән. Тауышын ишеттем, һүрәтгәрен күрҙем. Уның тураһында язылғандарзы укыным. Шула замандан уға қарата қызыкһынуым көсәйгәндән-көсәйзе. Урта мәктәпте тамамлағандан һуң бер йыл үткәс кенә үзен сәхнәлә «тере» килеш қарау бәхетенә өлгәштем. 1964 йылдың көзө. Мостай Кәримдең «Ай тотолған төндө»һен қуйзылар. Юк, унда Ақйегет ролен Йомағолов башқарзы тип әйтергә телем бармай — тиһтерем-

йәштәшем Ақйегеттең үзен күрҙем; ул кисергәндәрҙе башкөлләй кисерҙем.

Сәхнә менән гәләмәт қызыкһынған, үзе лә пьеса әтмәләп қараған һәм ауыл клубтарында өс-дүрт спектаклдә уйнап булашқан үсмерҙе таң-хайран қалдырған артистарзың икенсәһе ине Илшат Йомағолов. Тәүгеһе — Арыслан Мөбәрәков. Баймақтағы Ишмырза ауылында Өфөнән килеп һиндәйҙер спектакль қуйғайһылар, шунда һушты китәргәһе ул

бөйөк затыбыҙ... Әлбиттә, үз гүмеремдә бик күп артистарзың уйыһына һокландым, ижадтарынан тәрән эстетик ләззәт кисерҙем, руһи йәһәттән илһам үә жеүәт алдым, ләкин дә үсмерҙең тәүге һөйөүе — тәүге инде, ни тиһәң дә. Мөбәрәков менән Йомағоловты үззәренең беренсә мөхәббәте һанасылар, мөхәббәттәренә азакқаса тоғро қалыусылар мин генә түгелләге аңлашыдалыр. Театр һәм кино актеры Илшат Йомағоловтың талантына, юғары сәнғәтенә меңдәр гашик булды. Ярты быуат буйы ул — сәхнәбез күрке — халқыбыҙзың күңел түрен биләп-бизәп-яктыртып торзо, үзе лә милләтебезҙең күңел күркенә, оло қазанышына әүерелде.

Артистың һиндәй-һиндәй ролдәрҙә нисек-нисек уйнағанын һанап тормайык артабан — быныһы сәхнә сәнғәте белгестәренә қулайлырақтыр. Шуны ғына айырым билдәләп китәйек: актер Илшат Йомағолов — башкорт театрының сағыу бер бите, сағыу күренеше. Театр тарихында шулай булып қала.

Ошо урында әуелерек булган бер халде искә төшөрөп, моңайып куйылды әле...

Илшат ағай менән Өфөнән ситтә эзәм араһында йөрөп ятабыз. Уны мин кәрәккәндә лә, кәрәкмәгәндә лә «Башкортостандың һәм Рәсәйзең халык артисы» тип атайым — үземсә бик тә зурлайым, йәнәһе. Аулағыраҡ калғайнык, һалмаһынмы был хәбәрзе: «Асылғужа, етәр — алдашма! Рәсәйзең дә, Башкортостандың да халык артисы түгел бит мин!» Ғәжәпләнеүзән сак ултыра төшмәнем. Бәй-бәй, ысынмы? Ысын икән шул...

Ғөмүмән, ижад кешелеренә безҙең республика хакимдарының мөнәсәбәтенә аптырарлыҡ ул. Бер караһан, һәйбәт кенә кеүек — хөрмәт итәләр, баһалайҙар, исем-атын, бүләк-мүләген дә биреп торалар; икенсе караһан, әпкәләйҙәр баһаһын, бохайырҙар һүзен алдын куялар за ысын талантка кукыш күрһәтәләр, хатта ситләтәләр. Хәйер, Илшат Йомағолов һиндәйҙер яһалма һәм рәсмиләштерелгән исем-атка мохтаж булманы, әле лә исе китеп бармай. Ул, сәхнәләр тултырып, халқы өсөн уйнаны, халқы өсөн илаһлашып ижад итте. Түрәләр-хакимдар түрәндә булыр өсөн түгел. Бына ошо сифатын өнәмәнеләр зә инде Йомағоловтоң. Тура һүзәлеген (үзһүзәлек хакында тимәйем), фекерле булғанлығын, «айт!» тигәнгә «тайт!» тип тормағанын өнәмәнеләр. Ә бит Илшат ағайың ошо кешелек сифаттары мәзәниәтебез тальянлаштырылған, сәхнәбез ғәлиәләштерелгән осорға (әле кулланылған терминдарҙы арзаклы Әсғәт Мирзаһитов индергәйне, уларҙы тырнактар эсенә алыуҙы кәрәк һанаманым. — А.Б.), башкорт милли театрының милли йөзөн юғалта барыуға кырка каршы тороу ине.

Тап ана шул сифаттары аркаһында Илшат Йомағолов — башкорттоң күз терәп торған артистарының берене — республикабыҙдың төп театрынан китергә мәжбүр ителде. Заманында мөһабәт Шәүрә Мортазина һөйөклө Башкортостанынан һөрөлөгә мәжбүр ителгән кеүек. Кайтманы кабат иленә Муса Мортазиндың ғәзиз кызы Шәүрәбәз. Ситтә башы қаңғырған Илшат ағайыбыҙ кайтты үз иленә, ләкин үзенең төп сәхнәһендә барыбер тора алманы. Тағы китте. Был юлы Стәрлетамакка. Унда

Башкорт дәүләт академия драма театры менән тиң торорлоҡ, уны хатта кайһылыр позициялар буйынса узып та киткән театр барлыкка килтерегә хәл иткес төп өлөштө индерзе. (Әхәт Хөсәйенов, Гөлдәр Ильясова, Кинйәбикә Исламғолова һымаҡ Стәрлетамакка ситтән барған күренекле заттарыбыз ошо урында мине дөрөҫ аңлар тип ышанам. — А.Б.).

Театр һынлы театр барлыкка килтерегә телгә алғас, Илшат ағай Йомағоловтың педагогик эшмәкәрлегенә лә бер аз тукталып китәйек. Сәхнәлә үзенең актерлыҡ талантын тулайым асқан шәхестең йәштәр менән тәжрибә уртаклашыуынан башлана бындай эшмәкәрлек ғәзәттә. Ошонан ары китмәскә лә мөмкин — һис языҡ түгел. Илшат Йомағолов иһә ары китте, юғарыраҡ күтәрелде. Биш йыл самаһы Өфө сәнгәт училищеһында курстар алып барҙы. Рәмзиә Хисамова һымаҡ байтаҡ таланттарға киң юл асты. 1982—1990 йылдарҙа Өфө дәүләт сәнгәт институты укытыусыһы булды Йомағолов. Бында ла талантлы бик күп шәкерттәргә канат куйыуы менән арзаклы мөғәллим булды. 1991 йылдан Стәрлетамакта Башкорт мәзәниәте техникумында курстар алып бара... Театр педагогикаһы өлкәһендә эшмәкәрлегендә академик булған Илшат Йомағолов, әлбиттә, рәсми рәүештә профессор танытмаһы йөрөтмәй — бындайын дәрәжәләр биреү өсөн дә яһалма кәртәләр күп куйылған безҙең илдә. Хәйер, хикмәт һиңә кем тарафынандыр тағылған атшәрифтә түгел дәнә. Хикмәт — эштең сифатында, һөзөмтәһендә. Был йәһәттән педагог Илшат Хәлиә улы Йомағоловқа хатта уның дошмандары ла каршы һүз әйтә алмаһына иманым камил. Үз укыусыларында һәләт-талант осмотон күрә, шуны үстәрә белә, булдыкһыҙарҙы иләктән үткәрә лә ала — «йөнтәс кул» принцибы уға қағылмай.

Әйткәндәй, һасандыр Илшат Йомағолов та сәнгәт училищеһы һәм Мәскәүҙә дәүләт сәнгәт институты (ГИТИС) студенты булған бит әле. Уны берәү зә әлегә укыу йорттарына етәкләп килтермәгән, укытыусыларына «бүләк» тамызмаған хәзәрге замандағы һымаҡ. Педагогтар за бөгөнгө Илшат Йомағоловтың үзе шикелле талапсан да, каты ла булған. Бер сак

училище талиптары арзаклы Арыслан Мөбәрәков алдында имтихан тотакан. Арысландай караш астында тубыгың да дерелдәмәй булмаҗ, илләмәгәр сәхнәнә һайлағанһың икән — бирешмә! Имтихан тамамлангас, әйткән Мөбәрәков: «Шәп уйнаның, Илшат кустым! Ныу, ошо уйыныңды кабатлай алһан, һин — гений!» Ә бит студент Йомағоловтың уңышһызыкка оспаган сактары ла булмаган түгел. Мәсәлән, «Ер ождамаһы» тигән бер пьесала, урыҗса әйтһек, провалилҗа. Уңышһызыкка тарыган студентта ла киләсәк уңыштарҙы шәйләй-күрә белеу — ысын педагогтарға ғына хас сифат. Йомағоловтың Хажы Бохарский, Вәли Ғәлимов, Рифгәт Фәйзи, Крашенинников, Б.Бибигов һымак оспаздары — ана шундайзарзан. Илшат Хәлил улы үзе лә шундай оспаздарзан.

Артист һәм педагог Йомағолов менән якындан танышып, хатта дуҗлашып та китеүебез 1986 йылдың июнендә булды. Шугаса оспашкан да, күрешкән дә бар ине. Етмәһә, беззәң ятакка ла килгеләп йөрөнә — курсташым Зәкинәнең һендәһе Рәмзиә Хисамоваға өйләнгәйнә. Бер вакыт райондан яңылыш бирелгән телеграмма аркаһында Илшат ағай менән Рәмзиәне Казандан Өфөгә самолетта оспорға ла мәжбүр иткәйнә — бының өсөн гәйепһез көйөмә оялып та йөрөгәйнә уларзан... 1986 йылдың июнендә «Яктыкүл» санаторийында беззә — исе ме сыккан журналисты, шағирҙы һәм драматург сифатында ла танылган артисты әзәбиәт якынайтты, йәмгиәткә карашыбыз уртаклығы дуҗлаштырҙы. Хәбәр ыңғайы ғына билдәләп китәймә: ирзәр гәзәттә үз-ара әңгәмәһен сәйәсәттән башлай за катын-кыз тирәһендә алып барып оспай, йәки кирәһенсә; без иһә бына ун биш йыл буйы уның менән ижад тураһында, теге йәки был ижадсы хакында гәп қорабыз башлыса, катын-кыз һәм сәйәсәткә, нишләптер, қағылып бармайбыз. Әңгәмәбез ярлыланмай шулай за.

Һикһәнәһе йылдар азағында — тукһанһынсы йылдар башында языу-сылар халык араһына йыш сыға торғайны. Президиумдарза ултырып, алкыш күрәп қайтыр өсөн түгел, бәлки кешеләр менән кәзимгәсә аралашырға, халықтың тын алышын тыңларға йөрөр инек. Беззән, әлбиттә, башқорт

әзәбиәтәһең торощо, киләсәге, языу-сыларҙың хәл-әхүәлә хакында һорашалар... Башқорт драматургияһына харақтеристика биргәндә мин, гәзәттә, уны СССР кимәләндә юғары қуя торғайным, Мостай Кәрим, Азат Абдуллин һымак исе м-шәрифтәре советтар илендә киң билдәлә әзиптәр рәтенә Илшат Йомағоловты ла мендерә инем. Дәлилем башлыса шуға қайтып қала: әйтәйек, Мостай ағайың «Ай тотолған төндө»һөндә шәхәс азатлығы беренсе планға сығарылһа, Илшат ағайың «Нәркәс»ендә иһә ил азатлығы төп идея итеп алға қуйыла, тиер инем. Ошо хәбәрәһе мдә оқшатмаусылар, ошо хәбәрәһе мдә ошаклаусылар тураһында һөйләп тә тормайык...

Ярар, минәң фән кандидаты йәки докторы тигән ат-дәрәжә м юк, шундай рәсми танытмалары булғандарҙың фекерзәрен сағыштырып қарайык. «Башқорт әзәбиәте тарихы»ның 6-сы томында былай тип языла: «Ай тотолған төндө» әсәрәһең үзәгендә бәхәтһез мөхәббәт, трагик язмышлы гашиктар темаһы, бер-берәһен өзөлөп һөйгән Зөбәржәт һәм Акйегет... һәм тол қалған, иренәң кустыһы Акйегеткә қатын булырға тейәшлә Шәфәк трагедияһы тора... Иң оло, иң үзәк трагик образ — ырыу башлығы, ил әсәһе Тәңкәбикә... Дәрүиш трагедияһы ла фәһемлә... «Ай тотолған төндө» — харақтерзар трагедияһы... Әсәр Мостай Кәрим ижадында ла, күп милләтлә совет драматик әзәбиәтәһеңдә лә яңы бер сифат үзгәрәһе, айырым бер һикәреш (авторзар сифат үзгәрәһенәң яңы, юғарырак кимәләһең өлгәшәү тураһында һүз алып барырға теләгән, күрәһең. — А.Б.) булды... Мостай Кәрим трагедиялары тап бына шундай кешә язмыштары аша дөйөм халык язмышын кәүзәләндәрәү мақсатын қуйыу һәм был мақсатты зур әзәби оспалык менән тормошқа ашырыу һөзөмтәһеңдә киң яңғыраш алдылар за индә» (күрһәтелгән китап, 1996, 156-158-сә биттәрзән алынмалар).

Был фекерзәргә қушылабыз һәм төп һығымтаны ла хуплайбыз. Хәзәр «Нәркәс»кә киләйек.

«Нәркәс» әсәрәһең үзәгендә төп трагик конфликт — мөхәббәт менән һамыҗ, тыуған ил менән барасақ ер (қайза барасақ ер? Термин аңлайышһың. — А.Б.) араһындағы қапма-қаршылыктарҙы асыуға қайтып қала... Кешә

өсөн уның шәхси бәхетенән дә, донъя-һының бөтә рәхәтлектәренән дә зурырак, кәзәрлерәк нәмә бар — ул кеше намысы, ил һәм халык алдындагы бөйөк бурыс. Намыс менән бурыс Нәркәсте лә тыуған төйәгенә кайтара» (күрһәтелгән китаптың 158-159-сы биттәренән алынмалар).

Күренеүенсә, әсәргә нарык бик һай, өстән-мөстән генә бирелгән, төп тема һәм идея асылмай. Фекерзәр буталсык. Мәсәлән, ил һәм халык алдындагы бурысы нимәлә һуң Нәркәстең?.. Әсәр геройзари Нәркәс, Тимерхан, СынTIMER һәм башкаларзың шәхси фажигәләре намыс менән генә сикләnmәй зәһә, бурыска, тоғролоккағына кайтарып калдырылмай бит... Шәхси фажигәләрзең сәбәбе гәзәттә төптә — этнос үсешендәге үзенсәлектәрзә ята. «Нәркәс»тә без башкорт халкының милләт буларак формалашыу осороноң бер этабын күрәбез. Ул этапта, этнология фәне өйрәтеүенсә, этногенездың акматик фазаһында, йәмғиәттәге ут шәхестәр (пассионарийзәр) үззәрен шәхес сифатын да расларға, шул ук вакытта үззәренең этник коллективының («Нәркәс»тә — ырыузарзың. — А.Б.) өстәнлөгөнә өлгәшәргә ынтыла. Шәхес сифатында үзендә расларға ынтылыу индивидуализмдың үтә көсәйеүенә килтерә, һәм шәхестәрзәге артык энергия эске конфликттарзы хәл итеүгә йүнәлтәлә һәм шул аркала һүндерелә башлай. «Нәркәс»тә башкорттар сит ил бәшкынсыларына каршы көрәшмәй, ә үз-ара низагтар менән булыша, булар иһә фажигәләрһез үтмәй һис касан. Намыс, мөхәббәт, бурыс — аң үә тойго категориялары; тимәк, Ер йөзөндәге безгә тиклем һәм әле йәшәгән, беззән һуң йәшәйәсәк барса халыктар, барлык кешеләр өсөн уртақ нәмәләр. Халыктарзың билдәлә бер дәүер арауығында йәшәйәштәре, гүмер һөрөүзәре иһә окшаш та, уртақ та була алмай, әгәр һәр этностың үсешенә (этногенезына) хас окшаш, уртақ законлылыктарзы исәпкә алмағанда.

Дөймләштереп әйткәндә, «Ай тотолған төндә» лә шәхси фажигәләр индивидуаль планда, «Нәркәс»тә ырыу, ил һәм этнос ясылыктарында кәүзәләндерелә. Айырма шундағына: бере-

һен түбән, икенсәһен юғарырак баһалау мөмкин түгел, кәрәкмәй зә. Иң мөһиме — М.Кәримдәң дә, И.Йомағоловтың да тарихи материал нигезендә юғары художестволы кимәлдә зур оҫталык менән яңы һүз әйтеүе, башкорт әзәбиәтен яңы бейеклеккә күтәрәүе.

Үрзә әйтелгәндәр һөзөмтәһендә Илшат Йомағоловтоң драматургияһын эталон бейеклегенә мендерәргә теләмәйем. һәр шагирзың да насар шығырзари булған һымак, һәр драматургтың да йомшак пьесаһы була. Илшат ағайзың «Ебәк корок» тигән әсәрен, мәсәлән, уңышһыззәр рәтенә индерәм. Шулай за дөйөм алғанда Йомағолов драматургияла ла үзенә талантын аса һәм гәмәлгә ашыра алды. «Семәрлә тәхет» тигән трагедияһын, әйтәйек, «Нәркәс» шикеллә үк кайнар һулыш һәм оҫталык менән язылған» тип, «Башкорт әзәбиәте тарихы» (6-сы том, 186-сы бит) хаклы баһалай. Быға шулай тип әйтер инем: языу оҫталығына түгел, сюжет короу, материал һайлау, идея-тематика куйыу, образдарзы характер кимәленә күтәрәү кеүек әзәби оҫталыкка бәйле байтақ нәмәләрзә лә маһирлығын күрһәттә Илшат Йомағолов, әзәбиәтебеззә ныклы урын алды, уның күркенә әүерелдә. Үзенә 70 йәшен дә языусы «Сәсәндәр» исемлә трагедияһы менән каршылай. (Беренсе вариантын кулыз-мала укығайным, бактиһән, яңы вариантын язған икән, — сәхнәләрзән карарға язһын!) Яңы йыйынтык менән дә каршылай. Был китабында Илшат ағайзың әкиәт-пьесалары һәм комедиялары тупланған, трагедияларзан «Семәрлә тәхет» кенә индерәлгән. Иң тәүзә уның үзешмәкәр драма коллективтары өсөн киммәтлә әсбап-сығанак икәнлеген билдәләйек. Хәйер, профессиональ театрзәр репертуарында ла тоторокдо урын алырлык әсәрзәр бар бында. Йәнә шуныһы: әлегә китапка ингән әсәрзәр драматургтың ижади эволюцияһын, мөмкинлектәрен, ижади офоктарың байкарга-күзалларға, әзәбиәтебеззәң драма жанрын байытыуға индергән өлөшөн баһаларға ярзам итәсәк. Драматургтың «Һайланма әсәрзәр» йыйынтығын донъя күрһәтеү — киләсәк әше, әлбиттә.

